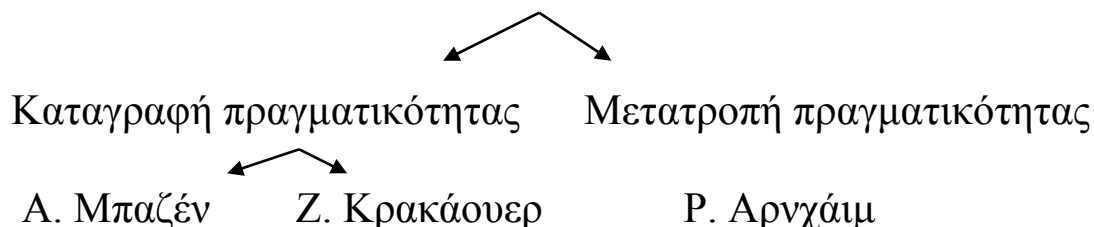

ΔΙΑΦΑΝΕΙΕΣ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟΥ

Διάγραμμα Θεωρίας Κινηματογράφου

Δεκαετίες '20 – '60 => Φωτογραφική ιδιότητα κινηματογράφου

Θεωρία του Δημιουργού

Ορισμός

(Μοντερνιστική τάση για ασυνέχεια και αποσπασματικότητα)

Σκηνοθεσία / στυλ

Ανασκευή Χολιγουντιανού κινηματογράφου

Αρετές και προβλήματα Θεωρίας Δημιουργού

(Αξιολογική και όχι αναλυτική, συντηρητική + ρομαντική)

Δεκαετίες '60 και '70

Σημειολογία, δομισμός, μεταδομισμός, ψυχανάλυση,

αποδόμηση, φεμινισμός

Αντί αξιολογικής αποτίμησης έργου σημαντικών σκηνοθετών

Μελέτη βασικών δομών κινηματογράφου

Κρίστιαν Μετς

Κιν/φος ≠ φιλμ

Langage et cinema

Λέξη/πλάνο, «ταύτιση» σημείου, σημασιόμένου

Κινηματογράφος / γλώσσα (langue) / «γλώσσα» (language)

Απόπειρα ολοκληρωμένης σημειολογικής προσέγγισης της κινηματογραφικής «γλώσσας»

Ορισμός πέντε κωδίκων (εικόνα, τίτλοι, λόγος, ηχητικά εφέ, μουσική υπόκρουση)

Δυνατότητα σύνθεσης «παραδειγματικών» και

«συνταγματικών» επιλογών (grande syntagmatique)

Κώδικες κινηματογραφικοί και μη

Noël Burch, *Πράξη του κινηματογράφου*

Προβλήματα «Μεγάλων Θεωριών»

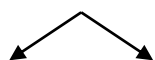
Κίνημα δομισμού => Θεωρία του Δημιουργού =>

Auteur structuralisme (=> απρόσωπη δομική επιστημονική μέθοδος → Levi Strauss, Μπαρτ, Φουκώ + ρομαντικός ιδεαλισμός α' φάσης)

Δημιουργός = σύνολο δομών που χαρακτηρίζουν το έργο του (BFI, Geoffrey Novell-Smith, Jim Kitches, **Peter Wollen**)

Επίδραση ιδεών Γκράμσι και Αλτουσέρ (όπως και σε auteur structuralisme ένταση ανάμεσα σε προθέσεις δημιουργού και κειμενικό αποτέλεσμα).

Ιδεολογία

Ταινίες που «αντιστέκονται» Ταινίες που «αντανακλούν»
(σ)την κυρίαρχη ιδεολογία

Επίδραση Ψυχανάλυσης => «συμπτωματική» ανάλυση (*Young Mr Lincoln* του Τζων Φορντ)

Ακραίες Διαστάσεις ιδεολογικής προσέγγισης των ταινιών (*Tel Quel, Cinétique*) Ανασκευή «ολιστικής» αντίληψης => μεταδομισμός (ύστερος Μπαρτ, Ζακ Ντεριντά, Ζαν-Φρανσουά Λυοτάρ) <=> το υποκείμενο δεν «συνιστάται» μονοσήμαντα από το κείμενο

Δεκαετία '70 => Πέρασμα από σημειολογία σε ψυχανάλυση («γλώσσα» - langage). Εφαρμογή ψυχαναλυτικών αρχών

Προσέγγιση ταινιών

Κινηματογραφική υποδομή

Θεωρία της apparatus

J-L Baudry, Christian Metz

Θεωρία της λίμπιντο, στάδιο του καθρέφτη

Πέρασμα από Φαντασιακό σε συμβολική τάξη

Σχέση κινηματογράφου με ηδονοβλεπτισμό, φετιχισμό, ναρκισσισμό / Σχέση κινηματογραφικού θεάματος με μηχανισμούς ονείρου

K. Metz, *Le Singifié Imaginaire* (Ισχυρότερες ταυτίσεις και προβολές σε κινηματογράφο παρά θέατρο), πρωταρχική ταύτιση, δευτερεύουσες ταυτίσεις).

Φεμινιστική κριτική θεωρίας της apparatus) => bachelor apparatus (Constance Penley)

Η φεμινιστική προσέγγιση

Κοινωνιολογία => ψυχανάλυση ==> διάρθρωση έμφυλων σχέσεων εξουσίας, έκφραση γυναικείας υποκειμενικότητας / επιθυμίας, «έμφυλη θέαση των ταινιών»

Κοινωνιολογική και εμπειρική βάση (**Molly Haskell**, Marjorie Rosen, Joan Mellen) => ανάλυση βάσει *διαφοράς*

M.H: παρθένα/πόρνη, «ταινίες γυναικών», *Από το σεβασμό στο βιασμό*

Β' φάση φεμινιστικής θεωρίας => άρνηση γυναικείας ταυτότητας => «βιολογίζουσα»

ταινίες προϊόντα / παραγωγοί ιδεολογίας (αλτουσεριανός μαρξισμός, σημειολογία, ψυχανάλυση)

διαφορά => gender= κοινωνικό φύλο => αρσενικότητα

/θηλυκότητα = κοινωνικές κατασκευές => ανάλυση αντί βιολογικής αποδοχής

=> «έμφυλη» θέαση των ταινιών, του ρόλου ηδονοβλεπτισμού, φετιχισμού ναρκισσισμού, κατασκευή «αρσενικής» οπτικής γυναικών

Claire Johnston, «Women Cinema as Counter Cinema»

(γυναίκα = σημείο (sign), καταδηλώσεις / συμπαραδηλώσεις,

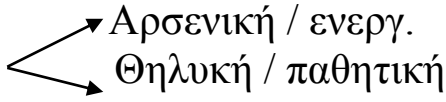
αντικείμενο επιθυμίας αρσενικού ήρωα, ενεργητικοί

εξατομικευμένοι ήρωες ≠ ηρωίδες = αφηρημένες οντότητες

Δημιουργία «αντι-σταθμιστικού» αντι-κινηματογράφου

(γυναικεία επιθυμία / φαντασιώσεις + αποστασιοποίηση)

Laura Mulvey, «Visual Pleasure and Narrative Cinema» (1975)

διχοτομία απόλαυσης κοιτάγματος
3 είδη «αρσενικών» βλεμμάτων => γυναίκα = εικόνα / άνδρας =
Φορέας βλέμματος

Άνδρας => ενεργητικό υποκείμενο του αφηγήματος,

Γυναίκα => παθητικό αντικείμενο βλέμματος θεατή (εξ ορισμού
ανδρικό)

====> καταστροφή απόλαυσης θεάματος μέσω εναλλακτικού
κιν/φου

Κριτική θέσεων Mulvey

Christine Glendhill => αποτελέσματα εμμονής σημειολογικής
προσέγγισης

Φαλλοκρατική υπόσταση φροϋδικής / λακανικής θεωρίας,
αρσενική υπόσταση οιδιπόδειας διαφοράς

Μοντέλο Μ. υπερβολικά ντετερμινιστικό (αιτιοκρατικό), τυφλό
στους διάφορους τρόπους με τους οποίους οι γυναίκες μπορούν
να ανατρέψουν, επανακατευθύνουν ή υπονομεύσουν το ανδρικό
βλέμμα.

Μεταγενέστερες φεμινιστικές μελέτες => πατριαρχική διάσταση
γυέστερν, φιλμ νουάρ, μελοδράματος, ταινιών τρόμου.

Δεκαετία του 1980 => γυναίκα θεατής

Mary Ann Doane => έννοια φετιχισμού ≠ γυναίκες (έλλειψη
έννοιας ευνουχισμού), εναλλαγή ανάμεσα σε ανδρική και
γυναικεία οπτική. *The desire to desire*

Gaylyn Studlar => στη θέα της έμφυλης διαφοράς (η
αυταπόδεικτα) σαδιστική αντίδραση θεατή ≈> μαζοχιστική

Virginia Brooks, Carol Clover => θέση της/του θεατή ≈>
σαδιστική / μαζοχιστική, ενεργητική / παθητική

Clover => ταινίες τρόμου

Αυτοκριτική Mulvey, «Afterthoughts on Visual Pleasure» (1981)
(γυναίκα-θεατής, μελόδραμα)

Tania Modleski, Teresa de Lauretis => αμφιφυλοφυλική θέση
γυναίκας θεατή, επιθυμία πέους => φαλλοκρατική κατασκευή,
διαιώνιση πατριαρχίας)

Δεκαετίες 1980, 1990 => μεγαλύτερος σεβασμός στην
ευχαρίστηση του mainstream κινηματογράφου.

Tania Modleski, *Η γυναίκα που ήξερε πολλά*
Mary Douglas, Kathleen Rowe => κωμικές μεταμορφώσεις
«υπερβολικών» γυναικών που ανατρέπουν την κοινωνική
ιεραρχία
Κριτική φεμινιστικής θεωρίας => σχέσεις εξουσίας μεταξύ
γυναικών, διαφοροποιήσεις γυναικών- θεατών.
Γ' φάση => επίδραση Φουκώ → μετατόπιση από δίπολο άνδρα/
γυναίκας σε έννοια φύλου => τάξη / ηλικία / φυλή /
σεξουαλικός προσανατολισμός
(διάχυση σχέσεων εξουσίας και αντιστάσεων στο πλαίσιο της
κινηματογραφικής βιομηχανίας) πολυπλοκότητα διαφορετικών
κοινών.
Επιτεύγματα φεμινιστικής θεωρίας => αρσενικά θεμέλια της
ίδιας της θεωρίας: «ερωτικοποιημένος» μισογυνισμός
σουρεαλιστών, ηρωϊκή (οιδιπόδεια) αρσενικότητα θεωρίας του
δημιουργού, 'αφυλη' «αντικειμενικότητα» της σημειωτικής.
Tania Modleski => Σχολή Φρανκφούρτης => «εκθηλυσμός»
μαζικής κουλτούρας

Μεταδομισμός / Αποδόμηση

Μεταδομισμός <=> μεταμοντερνισμός

Κριτική σημειωτικής / δομισμού –Derida => μεταδομισμός

Κυριαρχική θέση «γλώσσας» αλλά σημαινόμενο => σημαίνουν
«αποκέντρωση» των δομών, στιγμές ρήξης / αλλαγής
(«ερμηνευτική καχυποψίας» Paul Ricoeur)

Derida, Foucault, Lacan, Kristeva, ύστερος Barthes

«ρευστότητα», «υβριδικότητα», «ίχνος», «ολίσθημα»,
«διασπορά». Κριτική εννοιών σταθερού σημείου, ενοποιημένου
υποκειμένου, ταυτότητας, αλήθειας

Cahiers du Cinéma, Cinéthique => *Μεσόγειος* Daniel Pollet,
ομάδα Τζίγκα Βερτώφ, αναστοχαστικές κωμωδίες Τζέρυ Λιούις
«φетиχοποίηση» μορφής => στυλ = πρωταρχικός παράγοντας
πολιτικής ρήξης

Αποδομιστική «ανάγνωση» των ταινιών => σκεπτικισμός,
απωθήσεις /αντιφάσεις φιλικού κειμένου (κειμένων για ταινίες)
Αντιφατική σύσταση όλων των κειμένων

Αποσταθεροποίηση πίστης σημειολογίας => η ανάλυση δεν μπορεί να συλλάβει οριστικά συνολικό νόημα ταινίας με αποκωδικοποίηση όλων των κωδίκων. Marie – Claire Ropars, Peter Brunette, David Wills, Stephen Heath

Αντιφατική φύση σημασιών εικόνας, καθιερωμένης έννοιας γένους, δημιουργού, ερμηνείας (δομικοί περιορισμοί, εξάρτηση από συμφραζόμενα)

ανάδυση έννοιας διακειμενικότητας και θεατή (γ' φάση θεωρίας του δημιουργού) ≠ Θεωρία της apparatus (το υποκείμενο δεν «συνιστάται» μονοσήμαντα από το κείμενο αλλά και το «συνιστά» με την ανάγνωσή του).

Έμμεση επιροή σε φιλμική θεωρία και ανάλυση => queer theory (Butler)

Αποδόμηση προοδευτική => Αμφισβήτηση «απόλυτων αληθειών» δομισμού ανατροπή ιεραρχημένων αντιθέσεων δυτικής σκέψης (αλήθεια / σφάλμα, πνεύμα / σώμα, άνδρας / γυναίκα, Δύση / Ανατολή, λευκός / μαύρος, έσω / έξω...)

συντηρητική => υιοθέτηση από τους ακαδημαϊκούς ελίτ, «ανατρεπτικότητα» ρητορική

Μεταμοντερνισμός

1980 – 1990 σταδιακή συγκατάβαση σε καπιταλιστικές αξίες αγοράς

Μαρξισμός < ριζικές ιδεολογικές ανατροπές

Γαλλία «αριστερή» => «δεξιά» οπτική (εξαίρεση Deleuze + Guattari)

Cahiers => επιστροφή σε θεωρία του δημιουργού

Baudrillard από την καταγγελία της χολλυγουντιανής αλλοτρίωσης στην εξύμνηση της αμερικάνικης μαζικής κουλτούρας.

Αντι-συστημική τάση, στροφή προς το πολλαπλό, προς το προηγουμένως περιθωριοποιημένο

Παγκοσμιοποίηση - εκμηδένιση πολιτικών ελπίδων, ειρωνική απόσταση (1980) από επαναστατική ρητορική / εθνικισμό

Τάξεις / έθνος => φυλή, φύλο, σεξουαλικότητα

«Καπιταλισμός με ανθρώπινο πρόσωπο»

Μεταμοντερνισμός στην κινηματογραφική θεωρία => πανταχού παρουσία αγοράς, νέο στάδιο καπιταλισμού με προνομιακά πεδία αγώνα κουλτούρα / πληροφορία

Ρητορική με διαφορετικό περιεχόμενο αναλόγως εθνικών και γνωσιακών «συμφραζομένων»

3 θεμελιώδεις αρνήσεις (Dick Hebdige):

-άρνηση γενίκευσης (υπερβατικού υποκειμένου, ουσιαστικής ανθρώπινης φύσης, συλλογικών ανθρώπινων στόχων)

-άρνηση τελεολογίας (δημιουργικού σκοπού ή ιστορικού πεπρωμένου)

-άρνηση ουτοπίας (*μεγάλων αφηγήσεων*)

Μεταμοντερνισμός => ανοικτά όρια, πολλαπλότητα, πλουραλισμός, ετεροδοξία, υβριδισμός, τυχαίο

Μοτίβα μεταμοντερνισμού (και ενίοτε μετα-δομισμού)

-διάσπαση παλιού ενοποιημένου εγώ

-μεταστροφή από παραγωγή αντικειμένων σε παραγωγή σημείων

-κατάρριψη διαχωρισμού υψηλής – χαμηλής τέχνης

-ατροφία ιστορικής αίσθησης

Αντίληψη μεταμοντερνισμού:

-ιδεολογικό / θεωρητικό πλέγμα; -σώμα κειμένων (Jameson, Lyotard – *Blade Runner*); -στυλ/αισθητική αοριστίας/ αφηγηματικής αστάθειας + νοσταλγικής ανακύκλωσης / συρραφής; - εποχή; -αλλαγή παραδείγματος (*τέλος μεγάλων αφηγήσεων*);

Εφαρμογή σε σχεδόν αντίθετες πολιτικές έννοιες => «αντιδραστικός μεταμοντερνισμός» / «μεταμοντερνισμός της αντίστασης» (Hal Foster)

Jameson => «αισθητικοποίηση της καθημερινής ζωής»

Τηλεοπτικά προγράμματα / *Pulp Fiction* => σαφής διάσταση αναστοχασμού αλλά απόρριψη κάθε πολιτικής τοποθέτησης

Οικειοποίηση από T.V «γκονταρικών» αναστοχαστικών διαδικασιών «αποστασιοποίησης» αλλά αυτοαναφορικότητα διαφημίσεων => θεατής πιο ευάλωτος στο τηλεοπτικό μήνυμα.

Παρωδία < συρραφή => ειρωνική ενορχήστρωση νεκρών στυλ
=> κεντρικότητα διακειμενικότητας => «τυχαίος κανιβαλισμός
του παρελθόντος» (Jameson)

Πολλαπλά στυλ και ειρωνική ανακύκλωση => *Μπλε βελούδο*
(1982), *Blade Runner* (1987), *Pulp Fiction* (1994)

Αίσθηση απώλειας μιας εποχής πιο απλής και μεγαλειώδους
=> *American Graffiti*, *Ινδοκίνα*, *Πέρασμα στην Ινδία*)

Στρατηγικές «αναφοράς» => διαφημιστικά coca cola light,
Material Girl (μη λειτουργία «κινηματογράφου αναφοράς»).

Τίτλοι μεταμοντέρνων ταινιών *True Romance*, *Pulp Fiction* =>

Κριτική Τρίτου Κόσμου ⇔ βραζιλιάνικός μοντερνισμός /
μεξικάνικο *mestizaje* δεκαετίας 1920

Καθιερωμένος κινηματογράφος=>προ-μοντερνιστική αισθητική

Τηλεόραση/βίντεο/πληροφορική => μεταμοντέρνα αισθητική

Μεταμοντερνισμός → πολιτικοί αγώνες=> συμβολικό πεδίο
μάχης ΜΜΕ

Πολιτική => άθλημα για θεατές ⇔ οι νέοι καιροί απαιτούν νέες
στρατηγικές

Η νεοφορμαλιστική προσέγγιση.

Αντίδραση σε καταχρήσεις υιοθέτησης ξένων προς τις
ιδιαιτερότητες του κιν/φου μοντέλων.

Εκπρόσωποι – Στόχος – Μέσα – Βασικές αρχές –
Πλεονεκτήματα / Μειονεκτήματα

Syuzhet <=> Στυλ

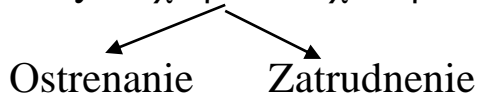

Ορισμοί Syuzhet – fabula – στυλ

Βασικό προσόν θεωρίας (απαλλαγή κιν/φου από υπαγωγή σε
γλωσσολογικά μοντέλα)

Φορμαλιστική ανάλυση => Επαφή με τέχνη => Αναστολή
αυτομαποποιημένης αντίληψης καθημερινότητας.

Victor Shlovsky, *Τέχνη και Τεχνική*

↓
Μπ. Μπρέχτ πολιτική διάσταση => Αποστασιοποίηση / Παραξένισμα (Verfremdungseffekt) => έργο τέχνης ↔ αποκάλυψη όχι μόνον συνθηκών παραγωγής του αλλά και εκείνων κοινωνίας → δομή σχέσεων εξουσίας φυσική και αναπόφευκτη.

Δεσπόζον χαρακτηριστικό του έργου => ρυθμός, πλοκή, χαρακτήρας

R. Barthes Κώδικες / μορφώματα => proaïretiques / herménétiques.

Δεσμευτικά (bound)/ Ελεύθερα (free) μοτίβα

Κλασική χολιγουντιανή αφήγηση.

Σειρά αιτιολογημένων σημείων τα οποία δημιουργούν μια αληθοφανή αφήγηση με (ευτυχή) συνήθως κατάληξη στην υπηρεσία της κυρίαρχης ιδεολογίας.

Ανατροπή στερεότυπου περιεχόμενου (μεταπολεμική περίοδος, τέλος δεκαετίας '60) <=> Προσαρμογή δεδομένων αφήγησης σε νέο περιεχόμενο (αναίρεση χάπυ εντ, αντιστροφή ρόλων)/

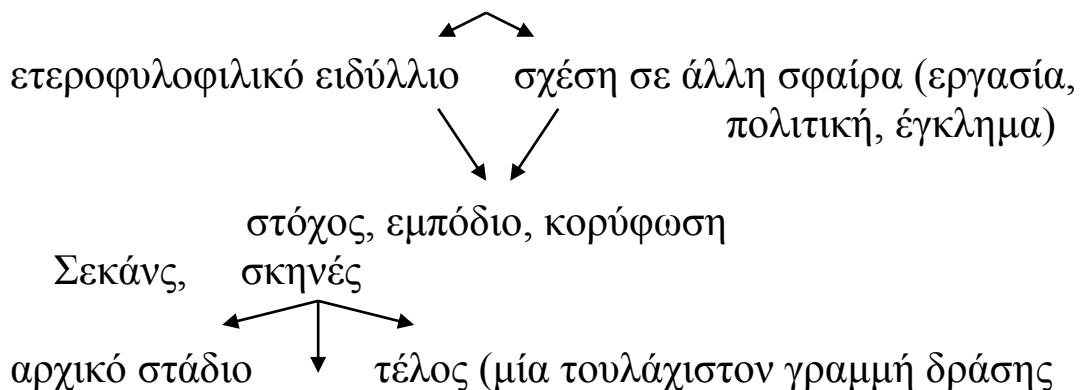
Στοίχημα αληθοφάνειας => αιτιώδης συνάφεια / χωροχρονική συνέχεια.

↓
Δράση κεντρικού ήρωα / δευτερευόντων χαρακτήρων

Υ.Α.Σ → καθοριστική => απόλυτη παρουσίαση δράσης / σαφής διαχωρισμός υποκειμενικής, αντικειμενικής πραγματικότητας ≠ ευρωπαϊκή ταινία τέχνης

Στάδια Syuzhet: αρχική κατάσταση → ανατροπή → επίλυση προβλημάτων / τάξη → ανατροπή → αποκατάσταση της τάξης.

Κλασική αφήγηση => διπλή αιτιώδης δομή

κορύφωση
κλείσιμο π.γ.δ, άνοιγμα καινούργιων
«γραμμικότητα» κλασικής δομής
καθαρό τέλος syuzhet

ανοικτή)

Κλασική αφήγηση παντογνώστρια, επικοινωνιακή, συνειδητή
έναρξη / τέλος σκηνών – μουσική υπόκρουση
εξέλιξη δράσης => αφήγηση λιγότερο συνειδητή, περισσότερο
επικοινωνιακή

αφηγηματική παντογνωσία => πανταχού παρουσία

κάμερα = ιδανικός αθέατος παρατηρητής ελεύθερος από
χωρικούς / χρονικούς περιορισμούς

αθέατος παρατηρητής => «απόκρυψη παραγωγής» (η fabula δεν
αποτελεί προϊόν κατασκευής)

Ιδεολογικές συνέπειες «διάφανου» στιλ αμερικάνικου κιν/φου
(ταύτισης κιν/φου και ζωής) => απόκρυψη μηχανισμών
εξουσίας και πατριαρχικής ιεράρχησης + προαγωγή
καθιερωμένων αξιών.

Κλασικό ντεκουπάζ (πλάνο εδραίωσης, αντίστοιχα πλάνα)

«κατασκευή» φιλμικού χώρου / χρόνου

καδράρισμα ανθρώπινης φιγούρας, σχόλιο Ραούλ Γουόλς, ήχος,
μοντάζ.

Κλασική αφήγηση syuzhet / στιλ => μετάδοση πληροφοριών
fabula

Η αφήγηση στο μεταπολεμικό ευρωπαϊκό κιν/φο τέχνης.

(ιταλικός νεορεαλισμός, γαλλικό Νέο Κύμα, εθνικές
κινηματογραφίες Ανατολικής Ευρώπης) σχέση με μοντερνισμό.

Εναλλακτική πρόταση σε σχέση με Χόλιγουντ, συνθήκες
γέννησης

**Κατάργηση αιτιώδους συνάφειας, συνοχής γεγονότων,
διάκρισης μεταξύ πραγματικότητας και φαντασίας, προβολή
του ασαφούς και πολύπλοκου ανθρώπινης ταυτότητας.**

(«Αποδραματοποίηση» ιταλικού νεορεαλισμού, νέες
αντισυμβατικές τεχνικές)

Αυτοπροσδιορισμός => ρεαλισμός, έμφαση σε αποξένωση,
έλλειψη επικοινωνίας.

Επεισοδιακή μορφή syuzhet, κυριαρχία τυχαίου και παράλογου.

Συμπεριφορά χαρακτήρων (έλλειψη στόχων, αστάθεια, ψυχολογικές μεταπτώσεις, υπαρξιακή κρίση) αποσπασματική δράση, υποκειμενική διάσταση χώρου / χρόνου, κατάργηση μοντάζ συνέχειας κλασικού κιν/φου, χρονικές οριοθετήσεις, διαφορούμενο τέλος, αναπάντητα ερωτηματικά.

Αυτονόμηση syuzhet / στίλ ≠ fabula

Ανατροπή αφηγηματικών κωδίκων => κριτική απόσταση / αποξένωση

Επίδραση ταινίας τέχνης σε Χόλιγουντ => αντιηρωικά πρότυπα, υποχώρηση συμβάσεων καθιερωμένων γενών, αφήγηση ασαφής και διαφορούμενη, τάση για παρωδία / μίξη των στίλ

Νέο Χόλιγουντ? ή δημιουργική αφομοίωση καλλιτεχνικών συμβάσεων E.T.T?

Αντιγραφή μπρεσονικού ύφους σε *Ταξιτζή*, Μπέργκμαν σε *Εσωτερικές Σχέσεις* (όχι όμως συνολικό ύφος όπως Τρυφώ, Μπέργκμαν, Αντονιόνι => Χολιγουντιανός κιν/φος → μανιχαϊστικός / ρομαντικός, επανάληψη επιτυχιών σε κύκλους με αρχέτυπα, νέες ταινίες απόγονοι παλιών γενών

Παραμετρική αφήγηση

Αμφιλεγόμενη ανεξάρτητη από σχολές, περιόδους, είδος κινηματογραφίας => μεμονωμένοι σκηνοθέτες / ταινίες .

Σε ορισμένες τουλάχιστον ταινίες, φαινομενικά ασήμαντες πλευρές μπορεί να αποδειχθούν ουσιαστικές. Πρόκειται για ένα άλλο είδος αφήγησης, στο οποίο το φιλικό στυλιστικό σύστημα δημιουργεί μορφικά στοιχεία διακριτά από τις απαιτήσεις του συστήματος της syuzhet

Παραμετρική αφήγηση ≠ κλασική αφήγηση, αφήγηση / ευρωπαϊκής ταινίας τέχνης (δημιουργία ρεαλισμού, έκφραση υποκειμενικότητας, σχόλιου δημιουργού)

Πειραματικές, ταινίες ≠ αφηγηματικός κιν/φος όπου η έμφαση δίνεται στην εμφάνιση και εξαφάνιση στυλιστικών προτύπων, syuzhet εξίσου σημαντική με στυλ

Παραδείγματα από άλλες τέχνες

Στην παραμετρική αφήγηση η επανάληψη και η εγκαθίδρυση των φιλικών τεχνικών μπορεί να γίνει το «δεσπόζον» της αφήγησης, ο παράγοντας εκείνος που έρχεται στο προσκήνιο σε βάρος των υπολοίπων παραμορφώνοντάς τα.

Σημειολογία \Leftrightarrow Γνωσιακή θεωρία
-Αναγωγή στην επιστημονικότητα
-Προϋπόθεση άφυλου, λευκού, μεσοαστού, ετεροφυλόφιλου θεατή

Σημειολογία \neq Γνωσιακή θεωρία
Γλωσσολογία + ψυχανάλυση « ψυχολογία,
αισθητική Σχολής Πράγας

Στυλ / ρητορική
Εσκεμμένος πληθωρισμός κοντόφθαλμη υπεραπλούστευση